

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEKLAP

Leánykák fonója.

Denis Gallovay felvétele.

A Kalotaszegről való ez a pompás felvétel, ahol nemcsak az eladó sorban levő leányok járnak fonóba, hanem külön fonókat tartanak a 12—16 éves korú leánykák is. S hogy gyorsabban peregjen az orsó, elkísérik őket a hozzájuk hasonló korú legénykék is. Figyeljétek meg a képen a kalotaszegi népviseletet s a szép tányérokot a falakon.

V. ÉVFOLYAM
35 szám.

1937. DECEMBER
10.

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 18-87.

Hogy írjuk?

akaszt (akasszak, akassz, aksszon, akaszszam, akasszad, v. akaszd, akassza).

akasztófa, akasztófáravaló (egybeírjuk)
akác is jó, ákác is, akácfa (egybeírjuk)
aki, akinek, akivel, akik
akként, akkép, akképen v. akképpen
akkor, akkora (melléknév)
akkorra (időhatározó szó)

TOBORZÓ.

A kolozsvári kis cimborák a Mikulás-tea óta ismét nekilendültek a toborzásnak. Már én úgy látom, hogy ők fognak nyerni a toborzó versenyben, ha csak még a többi városokban Szatmáron, Brassóban, Udvarhelyen és a többi városokban is nem toboroznak. Ime a legutóbbi toborzás eredménye:

Szilágyi Albert Kolozsvár toborozta Nagy László I. g. o. t.-t, Demjén Attila I. g. o. t. Kolozsvár, Vargha Andrászt és Király Ernőt. Hodis Illy: Hollandus Babát, Hochteil Magda Vigdorovits Hedyt, Marosffy Baba Pákav Évikét, Klein Aranka Ferenczy Liát.

Ahogy kis munkatársaink írnak...

A Balogh Annus beszámolójának a javítása.

Én a következőképpen írtam volna meg a beszámolót:

Szombaton rendesen megjelentem az Uj Cimboránál. Mivel elkészítettem az Uj Cimborá babajátékot és fölvittem, a legnagyobb meglepetés ért, mivel Marcella néni el volt utazva és nem tudtam személyesen átadni. Klein néni össze csomagolta átvette és azt mondta, hogy amikor kész leszek a beszámolómmal, akkor fölmegegyek és Marcella néni idehaza lesz, és át fogom adni az egészet. Az időt az Uj Cimborá kedves pajtásaival eltöltöttük csak Marcella néni nagyon hiányzott.

Brassó. Kardos Matild, III. g. o. t.

Megjegyzés. Jól dolgoztál, Matildka! A vastagabb betűvel szedett szavak valóban hibásan voltak írva. Azonban még a javított szövegben is maradt hiba. Nem mondom meg, hogy hol, találjátok ki ti, aztán írjátok meg. Elég, ha csak a hibás és utána a kijavított szavakat írjátok meg. Szerk. néni.

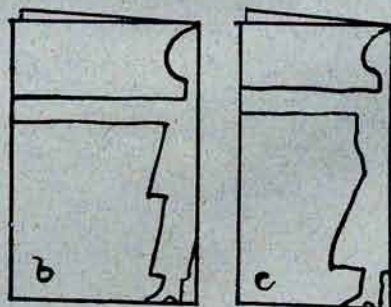
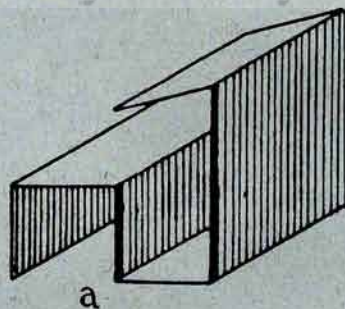
Játék is, rajz is.

Kedves Gyermekek! Elkészítettétek a szép szoba butorokat, most új játékokat tanulunk. Ti is iskolába mentek, készítsétek hát meg az iskolapadokat, hogy berendezhesetek ti is egy iskolát. A padot így készítjük: (L. az A., rajzot.)

Egy 4—8 cm. széles papírszalagból levágunk 8 cm. nagyságú darabot. Ebből párhuzamos hajtogatással hátrafelé behajtunk előbb 1, azután ismét 1 cm.-t. Aztán előre (vagyis az ellenkező irányban az elsővel) ismét kétszer 1—1 cm.-t, végül ugyanily irányban még 2 cm.-t. És kész az iskolapad hát támla nélkül, de ha csinálunk még egyet s azt ennek a hátához tesszük meg lesz a támla is. Csak még egy kis könyvtartó polcot készítünk s azt felragaszthatjuk a felső lap alá egy kis keskeny részét behajtvva és becsirizelve.

Ha nagyobb padot akartok csinálni, a papírszalagon 8 nagyobb részt jelöltök meg s aszerint készíttétek a behajtásokat.

Igy készíttek 8—10 padot vagy többet is és berendezitek a saját iskolátokat.

Állítottuk be a padok elé egy asztalt, egy széket és egy szekrényt, amelyet az Uj Cimborá 3 és 4. számában leírtunk s az iskola teljesen készen van. Jó mulatságot a játékhoz!

Mohályi bácsi.

Mikulás hírnöke.

Az „Új Cimborának“ írta Móráné Ösz Rózsa.

Ingó nádszál így susogja
— Egy nagy titkot elmondok ma
Tegnap sugta a madár,
Hogy Mikulás erre jár.

Hátán van a tarisznyája
Benne mindenféle drága
Édes falat, s csemege,
Jó gyermekek kedvence.

Ingó nádszál sugja már,
Hogy ne hallja a madár.
Hogy ki jó lesz, s jól tanul:
Csokoládét kap abbul.

Foltos cipők az ablakban.

Mikulásnap történet.

Írta: **L. Ády Mariska.**

I.

A nagyváros egyik bérházának nyirkos pincelakásában egy szegény özvegyasszony lakott nyolcéves fiaeskájával. Ez a kisfiú hol járt iskolába, hol nem, aszerint, hogy édesanyja, aki mosással kereste meg kenyerüket, meg tudta számára szerezni, vagy nem a ruhára, cipőre és tanszerekre valót.

A kis Peti (mert ez volt a fiucska neve) most ott ült a keskeny faágy előtt egy szalmafonatú széken s megriadt szemekkel nézte édesanyját, aki a szegényes, de tiszta ágy-nemű közt láztól piros arccal hánykolódott.

A szegény, vézna asszony már napok óta gyengélkedett. Egyik munkaadójától késő este tért haza. Csúnya, nedves, zimankós idő volt s vékony ruházataiban bizonyára megfázott.

A szegény munkásember azonban a legelső tüszentésre nem bújhat mindjárt az ágyba, nem maradhat a meleg szobában sem s így történt, hogy a Petike édesanyja, a könnyűnek vélt náthából súlyos tüdőgyulladást kapott.

Petike tehetetlen kétségbeeséssel nézte az általa annyira szeretett, de most oly idegenné vált arcot s mert a betegápolásban még semmi tapasztalattal nem bírt, nem igen tudott egyébbel segítségére lenni a nagy betegnek, mint azzal, hogy felszította a tüzet, egy-egy korty vizet cseppentett a kieserepesedett ajkak közé, vagy a munkától kérges, áldott anyai kezeket cirógatta az ő puha kezeivel.

Közben egy-egy pillantást vetett az ablakra, mely a mélyen fekvő pince-szobában magasan, de a járda felett olyan alacsonyán állott, hogy a járó-kelőknek csak a lábát lehetett látni. Nagyon furcsa volt a sok ideodasiető különböző formájú s más-más ci-

pőbe bujtatott láb s Petikét máskor órákig elszórakoztatta ez a látvány, de most alig figyelt rá, mert nagyon aggódott édesanyjáért.

Kint ritkás pelyhekben szállingózott a hó — s Pistikének egyszerre eszébe jutott, hogy ma Mikulás napja van. Jól ismerte ő a fehérszakállú, kedves Mikulás bácsit, édesanyja sokat mesélt róla, aki — míg itt élt a földön, szentéletű püspök volt, szegények jótévője, halála után pedig a csillagfényes égbelen, a gyermekek legjobb, legszeretőbb barátja lett. Névnapijának éjszakáján sorba járja a gyermekektől lakott házakat s teli puttonyából az ablakba, ajtóba kitett cipőcskébe almát, diót, édességeket hullat.

Más években az ő két fényesre kefélt cipőjébe is mindig került hol egy-egy mosolygó, piros alma, hol dió, vagy néhány kockacukor. Most nem is volt itthon a cipője. Édes anyja tegnap délután elvitte a cipészhez, hogy új talpat verjen rá s úgy volt, hogy ma hazahozza. De ágyának dőlt s így a cipő a cipésznél maradt. Petike lábán egy kis papucs volt, amit anyja tákolt össze számára maradvék posztódarabkákból. Nő, ezt csak nem teheti ki az ablakba, mert a Mikulás bizonyára csak a fényes cipőket veszi figyelembe.

Amint így töprengett, pillantása anyja cipőjére esett, mely ott hevert az ágy előtt azon sárosan, ahogy a szegény asszony — mikor a láztól már-már összeesett — levelette. Petike a kezébe vette a két nagy cipőt.

Otromba két portéka volt biz' az, se nem fényes, se nem kényes, még csak nem is ép! Itt-ott nagy foltok éktelenkedtek rajta s a talp széle is szakadozni kezdett.

A gyermek el-elnézte a foltos, sáros cipőket s hirtelen kibuggyant a könny a szeméből. Hálás kicsi szívével megérezte, hogy

az édesanyja cipője azért foltos és rongyos, mert az övét kellett rendbehozatnia.

Két pár jó cipőre már nem telt a gyenge keresetből.

Gyorsan lecsúszott a székről, előszedte a cipőtisztító keféket s a szoba sarkában, ahol egy zsákdarabon szokták végezni ezt a munkát, szépen letakarította a sártól, bekente kenőccsel és fényesre kefélte az édesanyja cipőit.

— Nekem már elégszer hozott a Mikulás ajándékot, most azért is hozzon édesanyjának! Háttha meggyógyul tőle — mondogatta magában.

A foltos, otromba cipő azonban még kifényesítve sem volt s így Petike nem merete az ucca felőli ablakba tenni, hanem a másik, udvarra néző ablakban helyezte el.

A jó Mikulás bizonyára ott is megtalálja.

Aztán visszaült a székre s nézte tovább az egyre nyugtalanabbá váló beteget.

Addig nézte, míg a növekvő szürkületben elálmosodott és elszunnyadt a széken...

II.

Azon a havas decemberi estén nemcsak a szegény mosónő viaskodott a lázzal, a bérház első emeletén lakó mérnök-családnál is beteg lett az egyik kis leány. Vacsora közben fej- és torokfájásról panaszkodott s mert egy kis hőemelkedése is volt, az aggódó, gondos szülők orvosért küldtek.

Kilenc óra tájban megérkezett az orvos s a kapun belépve, elővette a zsebkendőjét, hogy a hidegtől nedves orrát megtörölje. A zsebkendővel kirántott egy kulesot a zsebéből, amely nagy csörömpöléssel éppen a Petikéék ablaka alá esett. Amint zseblámpája fényénél a kulesot kerégsélte, megpillantotta az ablakba kitett nagy, foltos cipőket. Elmcsolyodott s mert jó ember volt, a kissé megnyitott külső ablakrésen egy pénzdarabot akart a cipőbe dobni.

De hirtelen megtorpant, mert a pince-lakásból keserves gyermeksírás és száraz, fuldokló, hörgő köhögés hallatszott.

— Itt alighanem nagyobb baj van s gyorsabb segítségre van szükség, mint fent a mérnökéknél, — mormogta a jó orvos s hirtelen benyitott a pince-lakásba. Sötétség és nyirkos hideg fogadta.

— Van itt valaki? — kérdezte hangosan s kattintott egyet a zseblámpája gombján. A hirtelen kigyúló fényben megpillantotta az álmából felriadt, síró fiúcskát s az ágyban nyugtalanul hánykolódó, félrebeszélő beteget.

Jó ember volt az orvos, kedves szavakkal megnyugtatta a síró Petikét s nyomban a

beteg megvizsgálásához fogott. A vizsgálat után gyógyszerrel fecskendezett a beteg bőré alá, mitől mindjárt nyugodtabbá lett.

— No, ne sírj, kis ösém! — vigasztalta Petikét, — jobban lesz az édesanyád. Mindjárt elszállítjuk a kórházba, ahol ápolni és gyógyítani fogják. Te pedig eljössz velem, nekem is van egy kis fiam s majd együtt várjátok a jó Mikulást. Mert a cipőket, ugye a Mikulás számára tetted ki? De miért azt a nagy cipőt? Hogy sok atma, dio férjen bele — mi?

Petike szepegeve mondta el, hogy neki nincs itthon a cipője, de azért is tette ki az édesanyja cipőjét, hogy egyszer már ő is kapjon ajándékot a Mikulástól.

— Neki egészséget fog ajándékozni a jó Mikulás — tette meghatottan Petike fejére kezét az orvos — s mert így szereted az édesanyjád, bizonyára rólad sem fog megfeledezni.

Egy órával később a mentők beszállították a kórházba a szegény mosónőt, Petike pedig az orvoséknál a meleg cselédszobában feküdt egy rögtönzött fekvőhelyen a jó, öreg szakácsnő gondozása alatt.

Reggel ágya előtt egy pár szépen kifényesített, jó állapotban levő cipőt talált, tele almával, dióval, cukorkákkal. Gondolhatjátok, hogy örült a kislí! Hát még, mikor meleg ruhákat is kapott!

De igazán boldog csak akkor lett, mikor édesanyja gyógyultán kikerült a kórházból s ő újra keblére hajthatta fejét.

Az orvos udvarán kaptak aztán egy száraz, napos szobát s a jószívű doktorné sok ismerőséhez beajánlotta a szépen, gondosan dolgozó asszonyt.

Petike rendszeren járhatott iskolába s mert szorgalmas és okos fiúcska volt, idővel anult, jól kereső cipésmester lett belőle.

Mikulás napján mindig megajándékozott egy-egy szegény anyát s egy-egy szegény gyermeket új, meleg cipővel s egész életében különös kegyelettel ünnepelte meg e napot, mert szentül hitte, hogy az édes anyját megmentő orvost a jó Mikulás láthatatlan keze vezette akkor az ő szegény hajlékukba.

A kintornás verébcsalád.

Írta: Vadnai Dezső.

Veréb urék nem valami előkelő nemzetséghez tartoztak a madárvilágban, csak amolyan kis szürke, ütött-kopott szegény párák voltak a színes tellu, ékes hangu társaik közt, s kintornázással tengették életüket házról-házra járva.

Verébék korán reggel összeszedték apró porontyaikat, a kis csipegő verébfiókákat s együtt indultak el kéregetni a falusi házak közé. Nagyon szerénytelenül álltak oda aztán valamelyik papírral beragasztott ablakoska alá s hangos lármával, éles csiripeléssel adtak életjelt magukról.

A gyerekek olyankor kiosontak a hóval borított udvarra s maszatos kis kezükből kenyérmorzsát szórtak az éhező verébcsaládnak, amit azok pillanatok alatt takarítottak fel kicsike csőrüikkel. Aztán még kis ideig álldögáltak, leselkedtek a jóságos apró kezek felé, majd amikor minden türelem hiábavalónak bizonyult, föltreppentek a magasba s a következő embersejtette tanyáig meg sem álltak.

Igy töltötték szürke kis életüket koldulással, kéregetéssel s mivel fészket sem raktak, ott huzódtak meg a hideg éjszakában, ahol éppen helyet találtak.

Verébné öragysága sokszor mondogatta ilyenkor párjának:

— Nem élet ez így csak kinszenvedés. Szegény kis fiaink majd meg fagynak a dermesztő hidegben. Nincs egy állandó fészünk, ahol meghuzódhatnánk. Igazán nem is tudom, miért nem nézel utána egy jobb helynek, ahol letelepedhetnénk. Mennyivel boldogabban élhetnénk mindnyájan!

— Jól van, — mondotta Veréb úr, — ha majd kitavasodók megénítem a fészket. Addig már csak elszűnk valahogy...

Tavasszal azonban megint azt mondogta Veréb ur:

— Minek raknék most már fészket, hiszen olyan jó idő van, hogy künn a szabadban is ellehetünk örömmel. Majd a tél közeledtével is ráérek arra.

A nyár nem is okozott nagy gondot nekik, hisz bőviben akadt ennivaló mindenütt, künn a vetésben, vagy a gyümölcsöskertekben egyaránt. Vigán éltek, lakmároztak hát

az ősz beálltáig, akkor aztán újból szólt Verébné a párjának:

— Most már igazán ideje lesz hozzálátni a munkához, mert nemsokára lehullik a hó, beállnak a nagy hidegek s nem tudom, mi lesz velünk a télen. Hol huzódnak meg szegény kis fiainkkal újból? Én nem akarok továbbra is vándorolni egyik csüriből ki, a másikba be...

Veréb urnak nem nagyon tetszett ez a beszéd, hiszen tudta ő mindezt magától is, azért kelletlenül felelte:

— Holnap majd utána nézek, hiszen még elég kellemesen süt a nap.

Azonban másnap is, hamadnap is csak azt hajtogatta Veréb ur:

Csirip, csirip, majd holnap,
Még melegen süt a nap!

Addig halogatta aztán egyik napról a másikra míg lassanként hullani kezdtek a fákról a levelek s a nap is csak nagy ritkán bujt elő a párás hegy mögül, egyszer aztán el maradt.

A verébcsalád kénytelen-kelletlen egy elhagyott szalmaboglyában huzódott meg az egyre hidegebbé vált éjszakában.

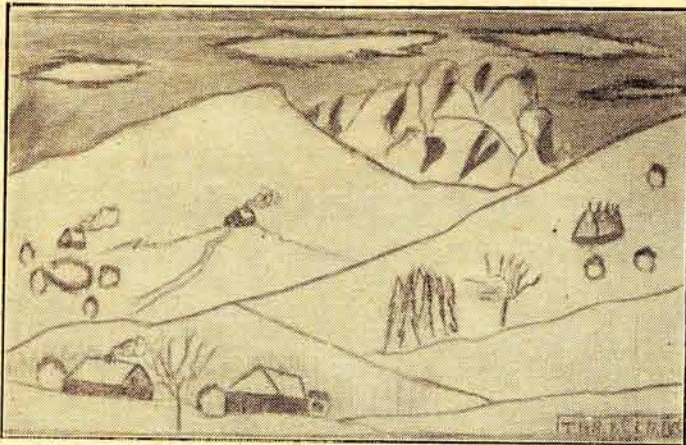
Verébné erősen dorgálta az urát, a gyerekek pedig keservesen csipogtak, mire Veréb urnak is megesetta szíve s eltökélt szándékkal jelentette ki, hogy holnap már igazán megésinálja az ígért fészket, nem vár vele tovább egy pillanatig se.

Másnap reggel aztán csakugyan utnak akart indulni, de meglepetve huzta vissza fejét a szűk nyíláson. Künn tiszta fehér volt minden a csillogó hó lágyan takarta be a tájat s a lombtalan fák, szalmafedelesek házikók is tiszta fehéren tekintettek a hanyag Veréb urra.

A kintornás családnak most már igazán nem volt mit tennie, mint újból felszedni a sátorfát és megindulni a falvak közé, hogy a jószíviük könyöradományából tengessék életüket tovább a hideg, havas téli napokon.

Igy van ez most is, s igazán nagy áldás a jó Istentől, hogy vannak jószívi emberek, adakozó gyerekek széles e világon...

Az első hó a Vulkánon.

Nálunk és sok részén az országnak még sár borítja az utcákat. Esténként sűrű, nyirkos ködök szállnak alá. De a magas hegyeken, mint a Vulkán is, már lehullott az első hó.

Tar Béla IV. el. ot. rajza, Abrudbánya.

A gonosz álom.

Irtá: **Bereczky Gizella.**

Nem is olyan messze, az üveghegyeken innen, gy kis falucska legutolsó, legkisebb házában lakott egy cipész, kinek felesége régen nem élt már. Kis fiacskája, az öklömnyi Gyurka volt mindene. Nagyon szegények voltak, sokszor az utolsó darab szárazkenyérből is csak Gyurkának jutott. A gyermek, amilyen kicsike, olyan értelmes volt. Sokszor törte a kis buksiját olyan dolgokon, amit gyermekeszével alig-alig tudott felfogni és megérteni.

Elgondolkozott azon, hogy miért kell az ő apjának annyit dolgoznia a mindennapi száraz falatért? Miért kell annyi cipőt összekalapálni, amíg neki is lákolhat egy kis topánkát? Miért olyan szomorú sokszor az ő jó édesapja s ilyenkor még az ő vidám mosolygós arca kedveskedő ölelése se tud derűt varázsolni mélyredős arcára? Meg is kérdezte az apjától számtalanszor, aki magához ölelte, szeretettel csókolgatta, de mindig csak ez volt a felelet:

— Még gyermek vagy, fiam, nem érted. Majd, ha nagy leszel! — Mesélt neki törpékről, hétfejú sárkányokról, tündérekről, amig szépen elaludt.

Egy este is, midőn befejezte a mesélést s több pár cipő is el volt már készítve a cipész elindult hazulról, hogy hazaszállítsa a befejezett munkákat. Megígérte fiának, hogy nem ül oda sokáig s hoz ropogós cipőt, meg piros almát.

Gyurka leült a háromlábu székre, kezébe vett egy lyukas cipőt, hogy mikorra az édesapja hazajön, megfoltozza. Segítgetett ő már az apjának, de kicsi és így ügyetlenke volt. Nem akartak az ujjai úgy mozogni, ahogy szeretne volna. Vette a fűt, fonalat s hozzákezdett a nagy munkához, közben nagyon elálmosodott.

Egyszerre valami kopogást hallott a ajtón,

azt hitte az apja jön haza, kinyitotta, hát mit gondoltok, ki jött be raja? Egy icike-picike ember, akkora mint az araszom, fehér szakálla a földet septe. Megfogta a Gyurka kezét s elvezette egy rengeteg erdőbe, hol egy igen kicsi házba tértek be. Gyurka leguggolt, hogy belép-hessen az ajtón. Bentről a szobában meg volt gyújtva a lámpa s úgy sürgött-forgott a többi hat erdei manó, mintha legalább is lakodalomra készültek volna. Eközben olyan éneklést csaptak, hogy Gyurka két kezét rögtön a fülére szorította, mert majd megsüketült az iszonyatos zene-bonától. — Mikor meglátták, Bini apót, mert úgy hívák a törpét, a szepegő gyerekkel, aki rugdalózott, kapálózott, hogy kiszabaduljon az öreg kezéből, rágyújtottak erre a nótára:

*Bini apó megérkezett,
Hozza a cipészgyereket.
Cini, Dini és a Kini,
A jó Mini, Nini, Vini,
Egész manó had,
Új papucsot kap.
Kip-kip, kop-kop, kap.
Új papucsot kap.*

Gyurka, aki amugyis megijedt a nagyszakállu Bini apótól, a furcsa ének hallatára még jobban kezdett reszketni. A gonosz erdei manók megragadták, a sarokban álló kis asztalkához cipelték, leültették. Eléje raktak egy csomó egérbőrt, hogy belőle papucsot készítsen. Ráparancsoltak, hogy azonnal fogjon hozzá, mert amíg hét pár papucsot meg nem csinál, nem engedik haza menni. Szegény Gyurka, kit a kegyetlen Bini apó erőnek erejével hozott el hazulról, keservesen sirt, könnyöngött;

— Eresszetek jó manók haza, édesapám azóta tüvé tette a falut s bizonyára nagyon busul miattam. — A két manó megint rákezdte az éneket:

*Mig kész nincs a papucska,
Cini, Dini és a Kini,
A jó Mini, Nini, Tini,
Egész manó had
Új papucsot kap.
Kip-kop, kop-kop, kap.
Új papucsot kap.*

Mit csinálhatott volna mást, újra hozzáfogott a munkához. Kezébe vette az ollót. Nehezen ment. Vagy igen kicsire szabta a topánkát, akkor nem ment fel a manók lábára, vagy igen nagyra, hogy nem tudtak benne járni, esett le róluk.

Végre nagy kínosan elkészült az egyik pár papucs, de már akkor világos reggel lett, sőt ismét besötétedett. Egy nap s egy éjjel készült az első. Amig a papucskák készültek sokat sirt és keveset evett. A törpék folyton körülötte sétáltak, ugráltak és énekeltek. A hetedik napon kiszabta a hetedik párat. Kezébe vette a lút, befüzte a fonalat s éppen hozzá akart fogni a varráshoz, mikor kopogást hallott: Felállott, megdörzsölte a szemét, kinyitotta az ajtót, hát az édesapja jött éppen haza. Most tudta meg, hogy az egész históriát a gonosz manókról, csak álmodta. Megölelte, megcsókolta édesapját s még mindig könnyes szemekkel ránézett, elmondta csunya álmát.

A szegény cipész lefektette álmos gyermekét, ki apját öelve elaludt. Így megnyugodva, tündérország legszebb kertjében játszadozott reggelig.

Eszperantó nyelvtanfolyam

Vezeti: Kormos Jenő,

Szóképzők. — Vortafiksoj.

— aĵ — zsal valamiből készült, valami tárgyból, vagy cselekvésből létrejött dolgot fejezünk ki.

papero = papír

paperaĵo = papírból készült tárgy

vidi = látni

vidaĵo = látványosság

desegni = rajzolni

desegnaĵo = rajz

fero = vas

feraĵo = vasárú

— ec — tulajdonságot jelez, megfelel a magyar -ság, -ség képzőnek.

Pld.:

bona = jó

boneco = jóság

bela = szép

beleco = szépség

infano = gyermek

infaneco = gyermekesség

Humor.

Beküldte: Gróf Bethlen Katinka.

Anya: Mit hallok Zsuzska? A kis szürke veréb elárulta, hogy rossz voltál!

Zsuzska: Veréb bácsi mondta, vagy veréb néni?

Anya: Természetesen veréb bácsi.

Zsuzska: No hiszen szép, hogy már a bácsik is pletykálnak.

Síró, rívó kis Katóka.

Brühühü, brühühü! — sirdogál Katóka

Megáradna, hogyha könnye hullna tóba —

Ejnye kis Katóka mire való e bu?

Haggyad csak a sirást, sirjon a marabu.

Rajzolta: Szabó Antal VII. ot.

Ellenben a friss víz, benn a mosdó szappan,
Nézd csak hogyan habzik, tiszta lesz a habban
Mosdótáltól félni illet ki hallott még?

Kiment a divatból, bizony ez kiment rég.

MARCELLA NÉNI.

Verses óesztendei játék.

Irta: **Kirjákne Kovács Emma.**

Személyek: Óesztendő, Újesztendőt, köszöntő fiu, vagy leány, Óesztendő és a tizenkét hónap.

ÓESZTENDŐ:

Búcsuzni jöttem el kedves jó emberek,
Az én időm immár csakhamar lepereg,
Nm tudom, hogy van-e ki könnyet ejt érte,
Hogy az elmúlt évet békével megérte.
Mert a legtöbb ember reménykedve várja,
Hogy a boldog Új év lessz a jóbarátja.
Én is voltam újév, alig csak egy éve,
Én reám is vártak bizva és remélve.
Hogy nem hoztam sok jót, úgy fáj, de bevallom,
Hogy nem az Újévben van erő, s hatalom.
Sorsotok kerekét nem csak idő hajtja,
Hanem indulatok zordon akarata.
A boldog Új Évet addig ne várjátok,
Míg szívetek szavát meg nem fogadjátok:
Szeressétek egymást ősi örök törvény,
Akkor nem sodor el bu, gond, bánat örvény.
De már üt az óra, én már elmehetek.
Az új esztendőben boldogok legyetek.
(Az óra 12-öt üt az Újév megjelenik, mihelyt az Óév távozik.)

KÖSZÖNTŐ AZ ÚJESZTENDŐHÖZ:

Köszönteni a jövődöt
Az ifjú szép Újesztendőt,
Mit titkok méhe rejteget
Emelem föl a szívemet!

Óh kedves Újév, hozz kacajt
Temessed el a bút, a jajt.
Hozd tervek édes mámorát
Munkás emberek táborát.
Szorgos kezeknek munkát adj
Tétlenül senkit el ne hagyj!
Hozz Újév kinek mit szeret
Az éhezőnek kenyeret
A szomjazónak hús italt,
Fiatal szívnek fiatal.
Az öregeknek pihenőt
Az ifjúságnak friss erőt.
Elért sikerek örömet,
A bőség áldott özönét,
A mosolygás szent derüjét.
A jószág ezerjő fűvét.
Emlékezés gyógyitalát,
A feledés hús fátyolát.
Az idegentől; kézfogást,
A szenvedőknek; gyógyulást.
A hitetlennek; imaszót
Áldott újévhez minden jót.

ÚJESZTENDŐ:

Köszönöm az üdvözetet
Kedves jó emberek.
Minden szépet jót ígérni,
Alig alig merek.
Ha a múltba visszanezünk,
Könny, gyász, bánat kísért,
Pedig oly rövid az élet
Mindez miért... miért?
Tőlünk ered a jó és rossz,
Sorsunkat mi írjuk.
Hozzá áldott segítségnek
Isten kegyét bírjuk.
De mi tőle elfordulunk
Új hitvallást tenni,
Pérez ördögi igájában
Bús rabszolga lenni.
Ezért a jaj, azért a könny,
Ezért vér és bánat
Ezért a szív összezuzva
Játéka sátánnak.
Ezért, ezért nincsen útja
Isten országának.
Újesztendőt ostromolnak
Remények és vágyak,
Pedig a szív forrása a
Bútengernek gyásznak.
Ha minden szív csak jóra kész,
Ha minden kéz áldott,
Hogy megossa a keveset
Hol inséget látott,
Ha kicsivel megelégszünk
Nem lesz gonosz verseny,
Hogy cifrálkodó rongyokkal
Első ki lehessen,
Ha otthonunkban osszuk szét
Szívünk kincsét titkon,
Hogy otthonunk szent melege
Messze világítson,
Messze világítson.
És családunk minden tagja,
Egy-egy fákja legyen
Új tüzeket gyújtani
Az ember rengetegben,
A hit tüzét, jószág tüzét,
A mennyei szikrát
Hogy megváltsák a világot
És megszabadítsák.
Pusztuljon el a rossz, gonosz
Minden pusztuljon el.
Jöjjön egy szebb, igaz élet
Újszülött szívekkel.
Akkor lesz majd boldog Újév
Örömteljes évek,
Óh Istenem add ezt hozzam
Az emberiségnek.

Most pedig lássuk Januárt
Az első hónapot
Vajjon tartogat számunkra
Egy pár boldog napot?

JANUÁR:

Az újév első hónapja
Én vagyok Január
Szegény ember árva ember
Engemet dehogy vár...
Engemet dehogy vár...

A tél dermesztő hidege
Vicsorgatja fogát.
A didergő szegényeknek
Ki ad meleg ruhát?
Ki ad meleg ruhát?

Meleg ruhát én szitálok
Az alvó határra,
Puha paplant, fehér paplant
Az egész világra,
Az egész világra.

Zsenge búza meg ne fázzék
Betakarom szépen,
Minden fűszálra vigyáznak
Fenn a magas égben,
Fenn a magas égben.

Minden fűszálra vigyáznak
Jaj... ki tartja számon?
Mennyi didergő szegény van
Az egész világon,
Az egész világon.

Emberek! Ti az újévtől
Mennyi sok jót vártok
Azt a sok sok szegény embert
Isten bizta rátok,
Isten bizta rátok.

Ahány könnyet letörültök
Mind áldássá válik
És holdogabb lesz a világ
Másik januárig.
Másik januárig.

ÚJÉV:

És te kurta február
Mondjad el, hogy mi jó vár!

FEBRUÁR:

Ihaj csuhaj február
Nemsokára itt a nyár!
Egy két hónap, vagy három
Biz én nem tartom számon.
Kisebb gondom is nagyobb

Mert február én vagyok.
Ihaj csuhaj február
A sok rosszból elég már,
Hisz az ember nincs fából.
Ki kell rugni a hámból,
Itt a fársáng, mulassunk
Múljon el a bánatunk.
Sok szép óra minket vár
Ezt igéri február.

ÚJÉV:

Március most te beszélj
Hosszú lesz-e még a tél?

MÁRCIUS:

Március vagyok én, tavasz élén állok
Enyhe napsúgárral fehér hót kaszálok
Elfúvom a telet egy lehetetlemmel,
Jámbor ökröcskéekkel szánthatsz, vethetsz ember
Barna rögöt bontok, zöld rügyecskét ontok,
Életre pezsdülnek az elernyedtt csontok,
Szellő tilinkózik, Veréb csiripelget,
Fütyülő vidám szív párjának izenget.
Mennyei kékséggel lemosolyog az ég
Ibolya illatot áldoz a mindenség.
S én boldog Március nézem elbűvölve
Ezer áldást hintek az ébredő földre.

ÚJÉV:

Április te, tréfás hónap
Mit hozol a halandónak?

ÁPRILIS:

Felhő ponyvákat teregetek szét,
Nőjjön a búza, ujjongjon a rét.
Végig paskolom záporosóvel,
Megcirógatom édes napfénnel.
Egyszer derülök, máskor borulok,
Egyszer könnyezek, máskor vidulok.
De pendül-pezsdül, lobog az élet,
Bolondos kedvvel hol végig lépek.
Minden szorgos kéz munkára lendül
Izzik a dolog, vig nóta csendül.
A yigasztáló szent örömadást
Husvétot hozom a feltámadást.
A gyermekeknek szép pirostojást
Az ifjúságnak friss locsolkodást
Boldog szívekben új élet árad
És hozsánnát zeng az ég urának.

ÚJÉV:

Hát te május szép gyermekem
Mi jót hozol mond el nekem!?

(Folyt. köv.)

A kolozsvári kis cimborák Mikulás-teája.

Nehezen várták már a kis cimborák ezt a december 5-i ünnepi délutánt. Azért is, hogy egymást megismerhessék s hogy együtt örüljenek az előadásnak s a Mikulás bácsi eljövetelelének.

Az Uj Cimborá előadásait, összejöveteleit, mindig nagy érdeklődés kísérte, de hogy olyan sokan érdeklődjenek a Mikulás-tea iránt, azt még sem remélte a rendezőség. Már a kezdetnél megtelt a nagy terem, a később jövők már

tó szép verset. Harcsa Irmuska Mihai Eminescutól szavalt. Mindenik szereplő sok sok tapsot kapott.

De legérdekesebb volt, a Mikulás bácsi érkezése. Aki ugyan sok szép ajándékkal megrakodva köszöntött be, de ám a gyengéjét is megmondta kinek-kinek, hogy gyengén megy a számtan, vagy a latin, vagy nem szeret felkelni az illető cimborá — vagy válogat — netán felesel. Meg voltak hőkkenve a kis cimborák,

A felszolgáló kislányok, a rendező fiúk, szereplők a kedves főmérnök néni és a szerkesztő néni a teadélutáni fényképen.

nem is kaptak helyet. Nagyon sokan vissza mentek jegy nélkül.

A műsor minden száma nagyon jól sikerült. Mindenki tudta a szerepét. Kedves volt az eszperantó dal, amelyet a kis leányok énekeltek a Ziziből. Horváth Erzsébet mély átérzéssel, szép hangsúlyozással szavalt. Nagy Feri is kitétt magáért, a kedves főmérnök néni: Tamás Béláné mindkét meséje nagyon tetszett a közönségnek, de különösen a mókás, nótás Marci meséje. Borza Öcsi gitáron játszott, Engelbrecht Mária a két árváról szavalt megindító, hogy honnan tud mindent olyan jól a Mikulás bácsi?

A Mikulás tea-délután nagyon jól sikerült, a kedves vendégeknek köszöni az Uj Cimborá megjelenését és meghívja máskor is őket.

Mindenesetre örülünk, hogy kis cimboráink s kedves vendégeink jól érezték magukat. A kis cimboráknak a Mikulás bácsi egy-egy kis rajzfüzetet hozott ajándékba. Akik nem kaptak, jöjjenek majd be a szerkesztőségbe, mert ők is fognak kapni utólagosan.

A vendégek abban a reményben vettek búcsút, hogy legközelebb újra rendez az Uj Cimborá valami kedves, vidám összejövetelt.

APRÓSÁGOK – TARKASÁGOK

A világ legszélesebb utcája.

150 méter széles ez az utca. Buenos Airesben (Délamerikában) most nemrég adták át a forgalomnak. Külön sávokon közlekednek rajta a villamosok, az autóbuszok, külön a lovaskocsik és külön a gyalogjáró emberek. Képzeljétek csak el, milyen széles lehet ez az utca.

A híres hangverseny.

Tokióban a rádió állomás eredeti hangversennyel kedveskedett a hallgatóinak. A Sangani folyó híres a teknősbékáiról. Ezek időnként nagy lármát csapnak, amely messzire elhallatszik. Egy ilyen „teknősbéka hangversenyt” közvetített a tokiói rádió állomás. Az emberek, különösen a gyermekek jól mulattak az eredeti hangversenyen.

MARCELLA NÉNI POSTÁJA

Közeledik Karácsony ünnepe. Mindenki igyekszik örömet szerezni annak, akit szeret. Kis cimborák, ha ti az Uj Cimborát szeretitek, szerzetek örömet azzal, hogy karácsonyig mindnyájan kifizetitek a hátrálékos előfizetéseket.

*

L. Ady Mariska. A versek még idejében megérkeztek. A karácsonyi verset fel is használjuk. Sajnáljuk, hogy nem lehetett itt a Mikulás teánkon. Szives üdvözet. — *Móráné Ósz Rózsa.* Dr. Vajda iránt érdeklődik. Ő Szatmáron 31 t jó darab ideig, még a régi Cimborá idejében, Most Budapesten van. A „Szabadsajtó“ szerkesztőségében Szatmáron, bővebbet tudnak róla. — *E. Ónody Rózsika.* A szép kis csipketerítőt megkaptam. Nagyon kedves meglepetés volt számomra — s nagy örömet szerzett. Köszönöm kedves figyelmét. Sajnáljuk, hogy a teánkra nem jöhett el. — *Teleky József.* Levelét megkaptam. A lapot a régi címre küldjük. Addig is míg levélben válaszolhatok — meleg üdvözetem küldöm. — *Tamás Béláné.* Az Uj Cimborá köszönetét fejezi ki azért a fáradhatatlan és áldozatos tevékenységéért, mellyel Nagys. Asszonyom a gyermekek ismerkedő Mikulás teájának sikerét munkálta. Sok ilyen lelkes, nemesen gondolkodó asszonylélekre, édesanyára volna szükségünk. De köszönetünk fejezzük ki kedves leányainak is, akik szintén orozslánrészt vállaltak a munkában.

Karády Nagy Lajosné. A tea nem is lett volna olyan finom, ha nem a Nagys. Asszonyom öröködi a tea főzésnél. Szives fáradozását itt köszönjük meg. — *Turdean Endréné.* Időt s fáradságot nem kimélve dolgozott, tevékenykedett Nagys. Asszonyom, velük egy sorban. Ezt a lelkesedést szeretném felébreszteni minden alvó édesanyában. *Bányai Károlyné.* Több szem többet lát, több kéz többre ér. Drága Gizikém köszönet a szives tevékenységért.

Gr. Bethlen Katinka. A cimlap tervezet megérkezett s jól is sikerült, azonban a postán úgy összegyűrődött, hogy semmiképpen sem lehetett cinkográfiára adni. No se baj, majd jó helyette más munka. A kis pénztárca mintának nagyon örültek a gyerekek. Már többtől is hallottam, hogy el fogják készíteni karácsonyi meglepetésül. *Gr. Gegenfeld.* Annyi iránt érdeklődés. Hogy nem olvastad a nevét a lapban, azt gondoltad, hogy talán már nem is jár neki a lap. Dehogy is nem jár, csak hogy most sok a tanulni valója, azért nem ír. — *Harcza Mimi Kolozsvár.* A Mikulás bácsi is megdicsért, amiért olyan

ügyesen tevékenykedtél a teadélutánon, de én is megdicsérlek. Így is kell, ügyeskedni, tevékenykedni minden kis cimborának. — *Horváth Erzsike, Turdean Klári, Klein Aranka, Kovács Nusi.* Az eszperantó dalokat jól megtanultátok és ügyesen is énekelletétek. — *Osváth Lajosné.* Nagyon sajnáltam, hogy olyan hamar elmentek az előadásról. No nem baj, az elmaradt teát megisszuk egyszer nálam. — *Blau Laci.* Hát, hogy érezted magad kis legényke a Mikulás teán? Láttam anyukád is ott volt. — *Bonyhai Évike, Placsintár Sárika.* Örvendtem, hogy végre a Mikulás teán titeket is megismerhettelek. Csak azt sajnáltam, hogy nem volt idő, hogy egy kicsit beszéljessünk is. No, majd bejösszök ti a szerkesztőségbe — egy szombaton délután és akkor majd ki pótoljuk az elmulasztottakat.

Domokos Elluska. Ej, kedves volt, hogy Csucsáról is bejöttetek a teadélutánra. Így legalább édes jó anyádat és téged is megismerhettelek. Ügyes, életrevaló kislányt ismertem meg benned. A hiányzó számokat elküldtük. No, — a viszontlátásra Elluskám! — *Szamossy Laci, Nagy Feri, Csarnay Béla, Lukács Béla, Borza Öcsi.* Ügyesen segítettek ti is a rendezésnél. Ti fogadtátok a vendégeket. Így is kell. Minden cimborának tevékenykedni kell valamiben. — *Szilveszter Sanyi.* Te is megérdemled a dicséretet, úgy szegeltél, kalapácsoltál, akár egy nagy. S aztán az a rendezői fehér karszalag! Az már igazán rangot jelent. — *Bányai Kari.* Te képviselted a teadélutánon a kis veteránokat. Meg kell adni, — amit rád bízunk, mindent jelesen elvégeztél.

Jákdotelki ref. vasárnapi iskolások. A leg-hüségesebb olvasói vagytok az Uj Cimborának. A tanító bácsitok nagyon megdicsért benneteket, hogy szorgalmasan tanultok. De a legnagyobb örömetök az, mikor az Uj Cimborát meglobogtatja a postás bácsi a kezében. Eddig még csak egy példányban járt nektek az ujság, de nemsokára külön is megrendelitek magatoknak is — mert úgy akkor minden szám a tietok marad. Most még egyelőre közösen gyűjtetek rá. Egy VI-ikos közületek a pénztáros, az is osztja be, hogy melyik nap ki olvassa az ujságot. No, amiért ilyen ügyes, jóra való gyerekek vagytok, küldtem is nektek ajándékot a tanító bácsitól — használjátok majd fel okosan — a többi levélre majd a karácsonyi számban megy válasz.

Azt üzenjük Nektek kis Cimborák, hogyha a múlt számban közölt kis pénztárcát el akarjátok készíteni, az anyagot a zippzár nagyságához mérjétek.

Az Uj Cimborá szindarabsorozata.

Az Uj Cimborá őszi szindarabsorozata s a külön füzetként megjelentetett Simon Sándor karácsonyi szindarabja iránt olyan nagy volt az érdeklődés, hogy az Uj Cimborá tervbe vette a 2-ik szindarab füzet kiadását is.

Emnek gazdag tartalma még az első füzetét is felülmúlja. A második füzet is megjelenik december közepéig. Tartalma:

F. László Marcella: Betlehemes játék. (Rövid pár nap alatt is betanulható.)

Balla Ilona: Karácsonyi szindarab.

Horváth Sarolta: Vidám monolog.

Kirjákné Kovács Emma: Szilveszter esti verses szindarab. — Ez utóbbi templomi ünnepélyre is alkalmas. Ára 20 lej portóval.

Megjelent!

Megjelent!

Az Uj Cimborá „Kis Színházának“ első kötete: Simon Sándor: Karácsonyi örömkök; Kirjákné Kovács Emma: A jószívű Mikulás. Megrendelhető 20 lejért a Cimborá szerkesztőségénél Cluj, Str. Baron L. Pop 5.

Helyreigazítás.

Lapunk megelőző — 34-ik számában „Csevegés Tudóka Ferkóval“ szövegébe, értelem- és fogalmazást zavaró hiba csúszott be. Nevezetesen a 397-ik oldalon lévő 2-ik hasáb felső szakaszában a második mondat, mely így kezdődik: „Ebben a végzetlen távolságban vannak... végig az előtte lévő hasáb alólról számított 3-ik sora után olvasandó, mely így végződik: még 4 évig látnók az égen ragyogni.“ Csak e kiigazítás után jön a Ferkó kérdése: „Régen van már élet... stb. és a 2-ik hasáb felső szakaszának első mondata: „— Azt elhíszem stb.“ Kérjük az olvasó cimborákat, így javítsák ki a jelzett szöveget.

A szerkesztőség.

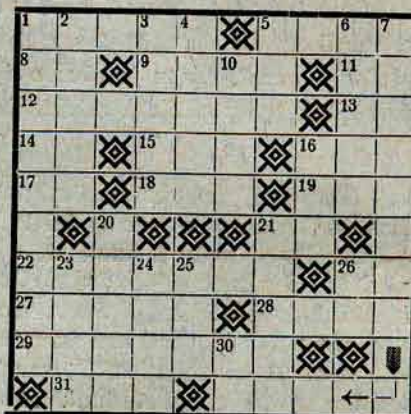
Gyermekek! Aki szép mesékre szeretne tornázni, táncolni, az kérje meg az anyukáját, hogy hozza el a Parádi-Húsz mozdulatművészeti iskolába, Piața Unirii 10 (telefon 25—48). Most kezdődnek a mese torna-játék, tánc-ritmus és hallásfejlesztő tanfolyamok. Hetenként 2 órás és mindennapos foglalkoztatás, 3 éves kortól kezdve. Érdeklődni az iskola helyiségében lehet d. e. 10—12-ig és d. u. 3—6-ig.

Gyermekelőadásokra ruhák diszítéséhez gumirozott aranyflitter s aranyfüzerek kaphatók Albisy kézimunkaüzletében Cluj, Calea Marechal Foch 10. Ezeknek a gumirozott arany flittereknek az az előnyük, hogy nem kell varrni a ruhára, hanem egyszerűen csak ráragasztani.

FEJTÖRŐ

Keresztrejtvény.

Beküldte: Gróf Bethlen Katalin, Cluj-Kolozsvár.

Vízszintes sorok: 1. Arany János egyik költeménye. 5. Vér folyik bennük. 8. Véd. 9. Bibliai név. 11. Kicsinyítő képző. 12. Így hívják a protestánsok legfelsőbb egyházi gyűlését. 13. Lira mássalhangzói. 14. Juttat. 15. Nem ott. 16. Vissza: A hét vezér egyike. 17. Igerag. 18. DTE. 19. Nyár franciául (fon.). 21. Nevek után látható rövidítés. 22. Magyar költő. 26. Kettős mássalhangzó. 27. Mesében szerepel. 28. Férfi-név. 29. Erdélyi fejedelem. 31. Jó csemege.

Függőleges sorok: 1. Hires jó bor. 2. Kis gyermekek iskolája. 3. Bibliai név. 4. Tibet betűi keverve. 5. Sz-el vágott. 6. Teklát betűi keverve. 7. Lapunk egyik rovata. 10. Két személyes névmás (ék pótl.). 16. Vissza: vágó-eszköz. 20. Ilike betűi keverve. 21. Inas-e? betűi keverve. 23. Város Romániában. 24. AAOO. 25. SSC. 26. Tagadószó. 30. Zakó mássalhangzói.

Megfejtésül beküldendő: Vízszintes: 1, 22, 29. Függőleges: 1 és 7.

Megfejtési határidő: 1938 január 1. A megfejtők között jutalomkönyvet sorsolunk ki.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 lej. A Családszövetség tagjainak 160 lej és 10 lej portó. Egyes szám ára 6 lej. Magyarországon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár, Csehszlovákiában 60 ck. Amerikában 800 lej.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatársak:

**TELEKY DEZSŐ, SIMON SÁNDOR
és KORMOS JENŐ.**

Minden cikkért a szerzője felelős.

Kiadja: a Minerva Nyomdai Műintézet R.-T. Cluj